

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

7. Quam sit necessarium ad tollendos Confessariorum scrupulos in imponendis parvis pœnitentiis apponere post absolutionem illam clausulam. Quidquid boni feceris, & mali sustinueris, &c. Et notatur, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

RESOL. VII.

Quam sit necessarium ad tollendos Confessoriorum scrupulos in imponendis parvis penitentis appovere post absolutionem illam clausulam. Quidquid boni feceris, & mali sustineris, &c.

Et notatur, quod verba dicta clausula erunt penitenti declaranda.

Et advertitur, quod doctrina huius Resolutionis non est intelligenda, si penitens egeat penitentia aliqua praeferuatiua. Ex part. 3. tract. 4. Resolut. 96. alias 97.

Sup. hoc in tribus Refel. seqq. & in quarta §. 2. prope finem cum Villalobos veri. Vide & in Ref. 18. §. Nota hic, & in Ref. 41. §. Quarto secundo.

§. 1. Licet penitentia pro peccatis a Confessariis in confessione iniungenda non sint determinata, sed relinquatur arbitrio Confessarii moderanda, attentis criminum, & delictorum circumstantiis, attamen si Confessarius pro magnis peccatis imponeret parvas penitentias, peccaret ex communi DD. consensu, ideò multi Confessarii magnis scrupulis in imponendis penitentis excruciantur. Dicendum est igitur ad eorum solatium, quòd si post peccatorum absolutionem, apponant clausulam illam, quidquid boni feceris, &c. excusantur à peccato, si fortè parvas penitentias imposuissent. Et ita docet Beia in resp. p. 3. cas. 1. in fine, ubi sic asserit: Hinc fortè possunt excusari à peccatis Confessores imponendo parvas penitentias, quia omnes hac clausula iam vtantur, quidquid boni feceris, & mali sustineris, sit tibi in remissionem peccatorum, &c. Homines autem vt plurimum bona multa faciunt, & mala plurima sustinent, quae sic applicata, rationem habent satisfactionis sacramentalis. Ita ille. Et Homobonus in exam. Eccl. p. 1. tract. 5. cap. 1. §. 94. sic ait: Admonent DD. Confessarium debere penitenti iniungere, vt quidquid boni fecerit, & mali sustinerit, in suam satisfactionem cedat. Qua clausula excusari videntur Confessarii, si vel pro magnis peccatis parvas penitentias iniungant; sic Homobonus. Vide etiam Reginaldum in praxi 10. lib. 7. c. 2. sect. 1. n. 26. Filiucium to. 1. tr. 8. c. 2. n. 47. & Bonacinam de penit. disp. 5. §. 5. sect. 3. n. 13. Sed supradicta opinio non est intelligenda, si penitens egeat penitentia aliqua praeferuatiua, quia illa opera bona ab ipso postea facienda, non erunt forsitan proportionata ad necessariam peccatorum medelam, & verba dicta clausula erunt penitenti declaranda, vt fiat leuem penitentiam sibi ideò imponi, quia omnia bona opera totius suae vitae in satisfactionem pena peccatis suis debita iniunguntur & acceptantur.

Sup. hoc in Ref. seq. prope finem, & infra in Ref. 10. §. 1. in fine & in alio §. eius not.

RESOL. VIII.

An Confessarius excusetur à culpa, si imponat leues penitentias propter illa verba, quae in absolutione semper adduntur, Quidquid boni feceris, & mali sustineris, &c. maxime si hoc penitenti explicet? Ex part. 6. tr. 7. & Misc. 2. Ref. 5.

§. 1. Solutio huius dubij pendet ex illa quaestione: An possit imponi penitentia sine obligatione? Et quia Pater Lugo negatiuam sententiam tenet, negatiuè etiam respondet ad dubium propositum. Sic igitur asserit de Sacramento penitent. disputat. 25. sect. 4. num. 56. Obiciunt verba illa Sacerdotis, quae post absolutionem adiungit: Quidquid boni feceris, & mali sustineris, sit tibi in remissionem peccatorum, &c. Quibus verbis videtur cleuare omnia opera penitentis ad fructum ex opere operato. Respondeo, si hoc

Sup. prima distic. tituli huius Ref. & controuersia contenta à fin. 4. huius textus in Ref. praerita, & in duabus seqq. & cum Villalobos.

qui relinquit facere penitentiam leuem, vt si vnus pliumus, vel Miserere impositus fuit: & hoc quidem etiam si ob peccata grauiora fuerit impositus non peccare mortaliter: immò Suarez tom. 4. disp. 38. sect. 7. num. 5. & alij putant omissionem penitentiae grauis impositae propter sola venialia vel mortalia prius confessi non esse culpam mortalem, licet contrarium asserat Ioannes Præpositus in 3. part. quæst. 12. de satisfactione, dub. 8. num. 108. Sed de his alibi dictum est: & de illis nouissime tractat Auctor Cassium Conscientiae Bononiae discipulorum anno 1634. mensis Decembris, cas. 2. & nobiscum sentit.

RESOL. VI.

An Confessarius possit imponere penitentiam leuem sub mortali? Ex part. 5. tr. 5. Ref. 51.

§. 1. Affirmatiuam sententiam docet Ioannes Sancius in selectis disp. 15. num. 14. & 15. ubi sic ait: Licet emittens votum rei leuis, etiam cum animo se obligandi ad mortale, non possit grauem obligationem inducere vt illius omisso sit lethalis, nec id possit Legislator præcipiens rem leuem; Confessarius tamen rem leuem sub penitentia iniunctam poterit præcipere implendam sub mortali, & id semper intelligitur, quia materia grauis reputatur partem integram Sacramentum omittere. Et ideò si modica esset iniuncta penitentia, & penitens illam culpabiliter non implet, lethalius peccare iudico, ductus ex principiis intrinsicis, eam truncam & defestibile reddat. Sacramentum, quod graue quid est: sicut enim ille, cui impositum esset sub Penitentia vnam tantum salutationem Angelicam recitare, & nollet acceptare absque causa absoluendus non esset, vt indispotus renuens integrare Sacramentum; eodem modo nolens implere iniunctam Orationem Angelicam mortaliter peccabit, cum nolit implere illam obligationem, quam sub mortali acceptauit; & quamuis Oratio Angelica secundum naturam orationis materia modica sit, secundum quòd materia & pars constituitur sacramenti Penitentiae; grauis est reputanda, sicut deglutire aqua guttam secundum se quid modicum sit: at post illius sumptionem Eucharistiam sumere quid graue est, eo quòd præceptum pronuncietur de non lumendo Eucharistiam post sumptionem cibi, aut potus, quantumuis exigui, & graue semper præceptum violatur, & in re graui, videlicet irregularitatis Sacramenti, sicut simonia crimen mortale erit rem spirituale vendere etiam exiguo pretio. Ita Sancius loco citato. Igitur per illum omittere penitentiam leuem impositam à Confessario, semper erit peccatum mortale.

2. Sed communiter contrarium docent DD. asserentes non implentem leuem penitentiam pro solis venialibus, vel mortalibus iam confessis delinquere tantum venialiter, quia quamuis integritas Sacramenti non seruetur, tamen est in re valde extrinseca, & secundaria, & quid leue reputatur ex hac parte Sacramentum non integrare. Et ita tenet Suarez tom. 4. in 3. part. disp. 18. sect. 7. n. 5. Coninch. de Sacram. disp. 20. n. 80. Reginaldus tom. 1. lib. 7. n. 77. Henriquez lib. 5. cap. 20. n. 4. in gloss. lit. M. & alij. Vnde etiam ad dubium propositum in titulo resolutionis negatiuam sententiam docet Merolla tom. 2. disp. 4. c. 3. dub. 25. n. 283. asserens non posse Confessarium imponere penitentiam leuem sub mortali.